

S M E T Á N E K

Školní příhoda

č. 98

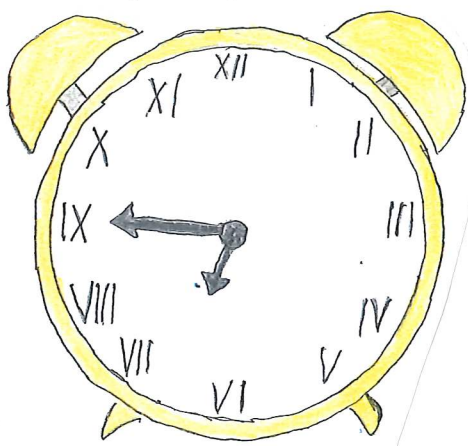
Pondělní ráno

Přitáhl jsem si peřinu
v naději, že je neděle.
Budík ale zvonil dál.

Řve
!!!!!!!!!!
ať vstávám z postele.

Loučím se nerad s postelí,
no co už,
je zase pondělí.

Martin Žižka 6. B

Moje nejlepší školní příhoda

Asi to všichni znáte, běžný uspěchaný školní den, všechno jako obvykle, co by se mohlo pokazit? Správná odpověď je, že úplně všechno.

Byla normální přestávka a přesouvali jsme se na informatiku do třídy vedle.

Jenže já jsem si omylem nechal tašku na chodbě a zjistil to až ve třídě. Říkal jsem si, že když půjdu na oběd, tak že tam určitě ještě bude. Vyběhl jsem ze třídy a taška nikde. Koukl jsem se do naší třídy - nebyla tam, koukl jsem se dole u jídelny - nebyla tam. Šel jsem se naobědvat a pak jsem začal hledat. Šel jsem zpátky do třídy, do ztrát a nálezů, před školu, po chodbě ale nikde nic. Šel jsem domů s tím, že se tam ještě před tréninkem stavím, jestli se za tu dobu nenajde.

Přišel jsem do školy, podíval se u jídelny, do sborovny, do ztrát a nálezů...nikde nic, šel jsem tedy na trénink.

Po tréninku jsem si doma rovnou začal balit na další den, batoh aspoň s nějakým učením, co mi zbylo.

Přišel jsem další den do školy a rovnou zamířil do ztrát a nálezů, kde mě odkázali na ředitelnu. Přišel jsem tam a samozřejmě jsem svoji tašku našel cca za jednu sekundu.

Štěpán Kimla 8. B

O škole Na Smetance

Na Smetance to je škola.
Domácích úkolů je tu hora.
Učíme se od pondělí do pátku,
V zeměpise neurčím památku.

Při matice nevypočítám příklad.
U chemie neznám základ.
Tohle píšu do Smetánku.
Snad nedostanu poznámku.

Martin Kůžel 8. B

Čekání na Múzu

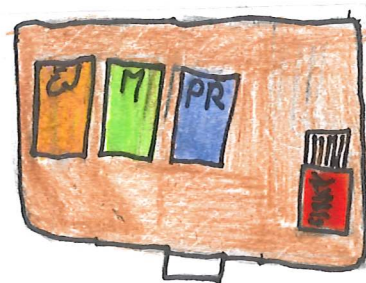
Rád bych napsal báseň,
která moji školu oslaví,
napsal bych i ódu,
co mou třídu pobaví.

Už týden čekám Múzu,
ta snese se z nebe, na čelo mě políbí.
Múza stále nikde, jen jedna věc mě teší,
že psaní básní mne neživí.

Jáchym Kmoch 8. B

Školní příhoda

CRRRRR!!!! Zvoní, ale není to školní zvonek, je to požární poplach.
Škola v plamenech.
Takže teď už ji nezachráníme. Hasiči se snaží zkrotit plameny ohně.
Záchranáři zachraňují popáleniny prvního a druhého stupně.
Asi už ten test nenapíšu. Smůla, je mi to líto.

Po celé smutné události jsem šel domů, odhodil jsem zápalky zpátky do šuplíku.

Tereza Hartmanová 7. B

Přestávka v 7.B

Vzhledem k tomu, že se věnuji hodně tenisu, tak nejedím na školní výlety. Proto jsem se rozhodl, že vás budu informovat, co se děje o našich velkých přestávkách.

Potom, co zazvoní na velkou přestávku, všichni kluci jdou hrát hru na mobilu. Většinou jsme rozdělení do tří skupin. Já hraji s Mikim a s Adamem nebo s Honzou. Hrajeme hru, která se jmenuje Brawlstars, ve které hrajeme Club League. Většinou hrajeme tak dvacet minut a pak se jdeme nasvačit. Každý z nás má něco dobrého.

Po prvním zazvonění se nachystáme na hodinu a čekáme na paní učitelku. Těšíme se na druhý den opět na velkou přestávku, že si zahrajeme naši hru.

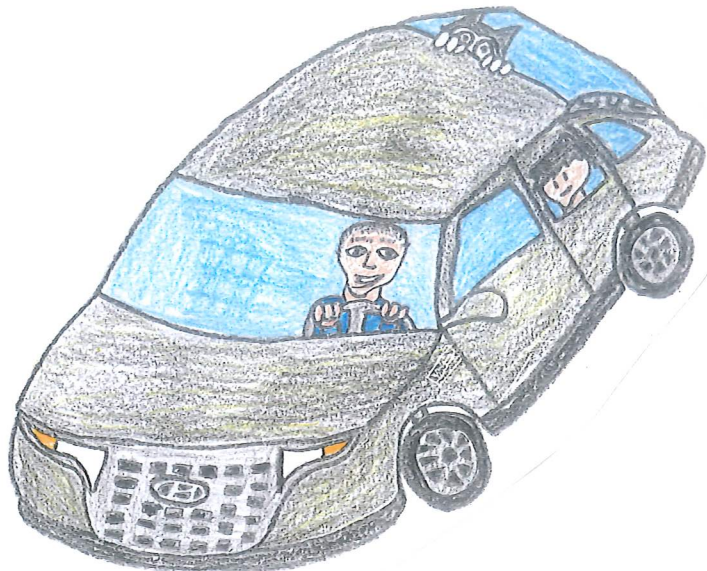
Bruno Ambrož 7. B

Výprava do školy

Je šest hodin ráno a táta za chvíli,
do pokoje vlítne místo budíku.
Vstáváme kocouři, hola, hola,
škola vás volá!

Na to vstávání se zvyknout nedá,
brácha zase jednu ponožku hledá.
Nečekáme, odjíždíme za chvíli,
jen co maminka domaže svačinku.
Musíte se vypravit opravdu rychle,
za chvíli se Strakonická zase ucpe.

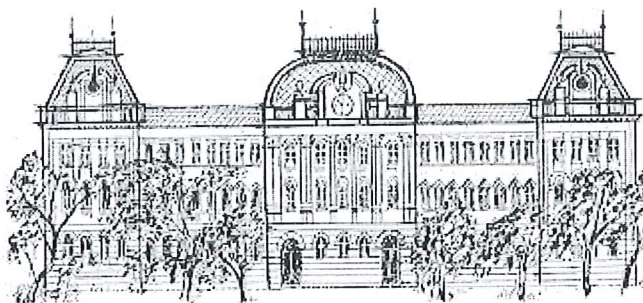
Táta věděl, co říká,
od Cukráku je už zácpa hustá.
Už toho mám fakt dost
a to nám zavřou ještě i Barrandovský most!

Chodit do školy po zvonění
pro mě zrovna moc příjemné není. ☹️
Paní učitelka Nováková našťestí zlá není
a pro mé pozdní příchody má vždy pochopení.

Snažím se co nejrychleji vyběhnout po schodech,
sotva v prvním patře popadám dech.
Ve třídě 6.B už na mě čeká pan učitel
a jeho oblíbený zeměpisný test.

Jako by nestačila ta šílená cesta do školy,
doma ještě musím večer napsat úkoly.

I když cesta nebývá lehká,
vím, že i na mě přesto Smetanka čeká,
protože je zkrátka prima,
ať je jaro nebo zima!

Ondřej Kosina 6. B

Moje školní příhoda

Sice to není příhoda ze školního prostředí, ale odehrála se, když jsem byla s mojí třídou na škole v přírodě. Byli jsme asi ve čtvrté třídě.

Tou dobou, co jsme tam byli, bylo docela hezké počasí, takže jsme se chodili docela často koupat do zátoky řeky, která byla blízko chatek, kde jsme spali. No a jednou, po obědě, po odpoledním klidu, se naši vedoucí rozhodli, že se půjdeme koupat. Byli jsme samozřejmě všichni rádi, protože bylo vedro. Když jsme se všechny čtyři holky, co jsme byly na pokoji, oblékly do plavek, tak jsme zamkly pokoj a šly se koupat.

Koupaly jsme se asi tak čtvrt hodiny. Zatímco se ostatní dál koupali, tak já a moje nejlepší kamarádka jsme si chtěly pro něco dojít do pokoje. Asi v půlce cesty jsme si uvědomily, že nemáme klíče, a tak jsme začaly řešit, kdo je měl naposledy, jak to že je nemám já, jak to že je nemá ona, prostě, kde jsou. Pak jsme se vrátily zpět k řece a hledaly je tam nebo jsme alespoň hledaly holky z pokoje, které by mohly vědět, kde ty klíče jsou. Mám dojem, že jsme i prohledávaly cestu u chatek, ale pořád nic. Možná jsme se už začaly trochu bát, ale nevím. Každopádně jsme se ještě jednou vrátily k řece a koho jsme potkaly? Naši kamarádku, co jsme s ní byly na pokoji, jak nás tak hledá. Měla celou dobu klíče u sebe. Sice se nám ulevilo, ale tak trochu jsme byly pak i našťavané, že my jsme tam pobíhaly po celém kempu a ona je má celou tu dobu u sebe. No nakonec jsme se usmířily, takže to skončilo dobře.

Sofie Kubičková, 7.B

Škola

Zazvonil mi budíček,
Do školy spěchám bez ponožek,
Cestou přemýšlím nad testem,
Který už mám pod palcem,
Když zazvoní na hodinu,
Běžím rychle k šuplíku,
Nepřipraven nepřipraven,
Volá na mě pan učitel,
Slyším zvonek na přestávku,
Dám si malou přesnídávku,
V jednu běžím zpátky domů,
Dodělat si pár úkolů.

G. G. Rosso 7. A

Hod daleký ve škole

Jednu školní přestávku se čtyři neznámí pachatelé vsadili, kdo dohodí dál tyčí od koštěte. Každý si stoupl do rohu třídy a začali házet tyčí jako oštěpem. První si házeli s násadou, později je napadlo si házet tyčí. Tyčí si házeli asi pět minut, než jednoho napadlo se trefovat do různých věcí.

První házeli jenom na nástěnku a tabuli, pak dostali inteligentní nápad zlomit koště o zeď. Ostatní říkali, ať to nedělá, že je zeď sádrokartonová, ale on je neslyšel přes hluk ve třídě. Namířil, rozmáchnul se a hodil.

“Bum” a kus zdi byl pryč. První, co je napadlo, bylo na díru nalepit lepící pásku, aby si toho nikdo nevšiml. Hned druhou hodinu si toho pan učitel všiml. Nikdo se k tomu nepřiznal, ale někdo se nabídl že zeď opraví. Druhý den doopravdy byla zeď opravena.

Nám ale zbývají dvě záhady: kdo to byl a proč se nepřiznal.

Jakub Náměstek 7. B

Ta naše Smetanka

Když se ráno probudím,
první na co pomyslím,
že já musím na Smetanku,
už vyrážím s bandou kluků.

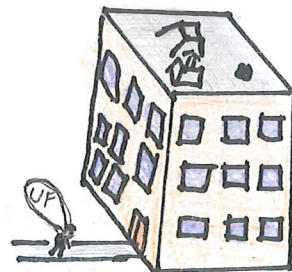
Přecházíme přes přechod,
Vidíme tam náš obchod.
Hned tam všichni nabíháme,
Pěkně to tam vykoupíme.

Pak nám jede autobus,
Vyrážíme, jede už.
A tak stojíme před školou,
S hlavou celou zamyšlenou.

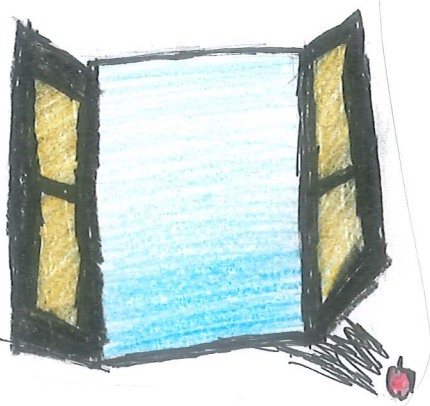
Píšeme test nebo diktát,
učitelů chceme se zeptat.
Je to diktát z češtiny,
Naštěstí ne z němčiny.

Je tu velká přestávka,
Ta naše velká pohoda.
Občas někdo zazlobí,
To ti kluci nezbední.

Ostatní hod'ky jsou už v poho,
Těžkých testů není mnoho.
Teď už jenom na oběd,
a pak běžím domů zpět.

Yannick Monsallier 7. B

Škola ve verších

Když se jde do školy je to pěkná sranda
A jakmile zazvoní zvonek už to není sranda.

Obědy moc nejíme,
Ale za to zlobíme.

Vždy když ve třídě něco kulatého je
Někdo si to vezme a kopne ven.

Když zazvoní zvonek
Všichni rychle běží
a když jeden spadne
Všichni ihned leží.

Matěj Fojtek 7. B

Dobrý nápad

Když začaly boje na Ukrajině a matky s dětmi začaly přijíždět do Čech, nás s kamarádkami napadlo, že bychom jim mohly nějakých způsobem pomoci.

Další den jsme společně zašly za paní učitelkou Černou a ta s tím nadšeně souhlasila. Následující den jsme přednesly náš nápad předsedům tříd druhého stupně naší školy. Nápad byl odsouhlasen. O den později jsme přišly do školy dříve. Ve škole jsme vybíraly mezi dětmi a učitelským sborem příspěvky. O velké přestávce jsme vynechaly svačení a vybraly další peníze znovu.

Celkem se nám podařilo vybrat přes devět tisíc korun. Potěšilo mě, že přispívali žáci i učitelé. Ráda jsem pomohla našim novým ukrajinským spolužákům. Je to nezapomenutelná školní příhoda a nikdy na ni nezapomenu!!!

Tereza. Ondráčková 6. B

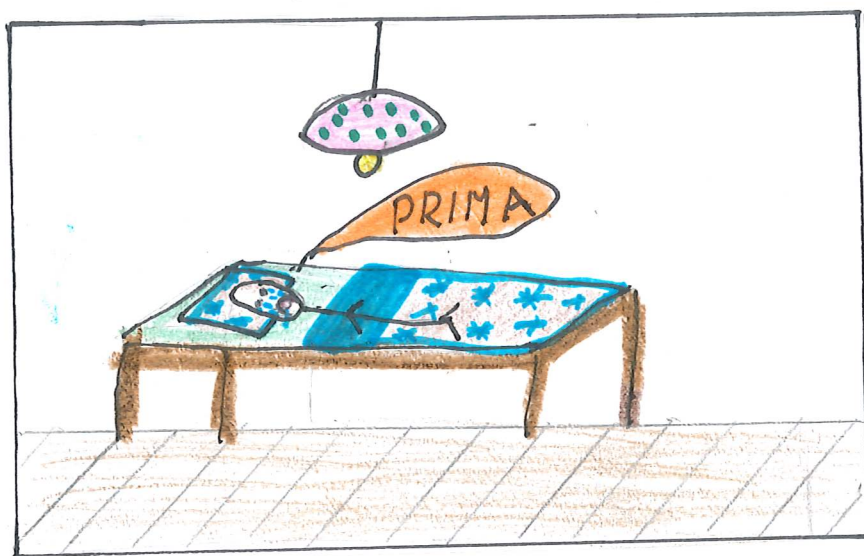

Příhoda ze školy

Byl jsem týden nemocný, takže jsem nebyl ve škole. Měl jsem teplotu a bolelo mě v krku. Byl jsem smutný, že jsem nemohl nic dělat.

Když jsem potom přišel do školy, vyprávěli mi, co se stalo. Říkali, že ve škole byla televize Prima. Natáčeli ve více třídách a zastavili se i v naší. Dělali rozhovory asi s pěti spolužáky. Zajímalo je, jaké cizí jazyky se u nás na škole učí a jestli chceme, aby se učilo více jazyků. Prý to bylo docela zajímavé. Večer dokonce někteří z nich byli v televizi. Ráno ve škole o tom všichni mluvili. Mysleli si, že to celé zkazili. Někteří říkali, že tam mluvili trapně.

Ale mě strašně mrzelo, že jsem u toho nemohl být.

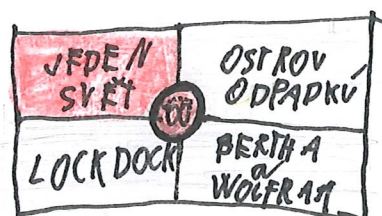
Jan Urbánek 7. B

Výlet do kina

Po dvou letech střídání online výuky a výuky ve škole s rouškami a po zákazu chození na kulturní akce, jsme se konečně dočkali a místo vyučování jsme šli do kina.

Toho dne, myslím, že to byla středa, jsme se sešli ve škole a učili jsme se dvě hodiny. Pak nám paní učitelka řekla, že se máme rychle nasvačit a převléknout, abychom to stihli. Poté co se všichni nasvačili a převlékli, tak jsme rychle vyrazili do kina. Ale přišli jsme tam o deset minut dříve, než začal program. Před tím než začal první film, tak nám paní uvaděčka něco řekla o programu, co se bude dít. První film se jmenoval Ostrov odpadků a byl o holčičce, co ztroskotala na ostrově plném odpadků. Druhý se jmenoval Lockdog a byl o dětech v karanténě a třetí se jmenoval Bertha a Wolfram a byl o holčičce, která trpí vzácným Wolframovým syndromem. Potom co jsme dokoukali všechny filmy, tak nám paní uvaděčka řekla, ať si vybereme nějaký film, namalujeme o něm obrázek a pošleme do soutěže. Pak jsme se vrátili do školy, a protože jsme měli výtvarnou výchovu, rovnou jsme začali malovat.

Petr Michael Piskáček 6. B

Tohle je škola Smetanka
Já jsem z 6.B
Do žákovský je poznámka
nebuďte blbé

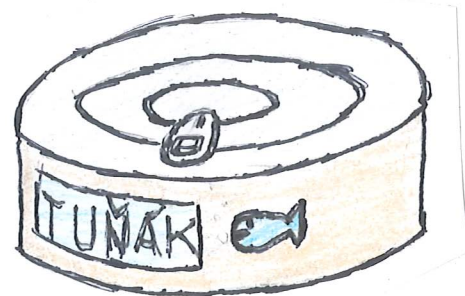
Tohle je škola Smetanka
Tady to mám rád
Co třeba tady stránka
Osmdesát dva

Tohle je škola Smetanka
Co to máš ke svačině
Není to divná otázka
Ale odpověď je v kuchyni

Tohle je škola Smetanka
Mám k svačině tuňáka
Řekla to moje matka
Chtěl jsem to sníst jak luňák

Tohle je škola Smetanka
Nemohl jsem to otevřít
Tohle je další hádanka
Nemohl jsem promluvit

Tohle je škola Smetanka
A moje báseň končí
Tohle je škola Smetanka
Koukejte mi do očí

Sary Bittar 6.B

Naše škola

Škola, ta učitelům hodně škodí,
naše triky už jim neuškodí.
Naše hlasy hrozně křičí,
a to učitelům bubínky níčí.

V první třídě jsme napsali první hlásku
a našli jsme si svoji dětskou lásku.
V naší třídě máme hodně kutilů,
Kterí dokážou postavit i skříň z papíru.

Když dostaneme hodně testů,
všichni máme miliardu protestů.
A když dostaneme pětku,
rodiče nás odproští od majetku.

Ale i tak tam moc ráda chodím
a prvňáky tam velmi ráda doprovodím.

Amelia Tröster 6. B

Inzerát

Při nástupu do první třídy Na Smetance jsme měli prohlídku celé školy. Tehdy se naše nová paní třídní učitelka zastavila u podivuhodných, ne příliš vysokých bílých dveří na druhém poschodí. Prudce se na nás otočila, výhružně se podívala a řekla, že do těchto dveří je vstup přísně (opakuji přísně) zakázán. Samozřejmě, všechny okamžitě napadlo, že zjistí, co se za nimi nachází (jelikož jsme byli nevychovaní a školou nepolíbení prvňáčci). Během hodin jsme nadšeně debatovali o tom, co za běsy a demony se skrývají v té temné tajemné místnosti. Často jsme pak za mluvení v hodinách dostávali poznámky a třídní důtky.

Jednoho dne se naskytla ve škole jedinečná příležitost k odhalení tajemství nenápadného vstupu do světa neznáma. Během družiny jsem vyšel na chodbu a uviděl jsem svazek klíčů v mosazné klíčové dírce bílých podezřelých dveří. Nejdříve jsem se nemohl rozhodnout, co udělám, ale šíření zvědavostí bylo nezastavitelné. Bylo jasné, že se tady schyluje k zločinu. Opatrně jsem vykročil k čarovnému vchodu a otočil jsem železným klíčem. Od strachu z odhalení se mi klepala ruka. Každá sekunda byla pro mě utrpení a čas, jako by se zastavil. Nakonec se dveře s vrzavým zvukem pomalu otevřely a oslepil mně záblesk světla. Otevřel jsem oči a s údivem jsem zíral dovnitř.

Tajemství bílých dveří si však nechám pro sebe a bude vás to stát stokorunu, pokud se o to skutečně zajímáte (číslo mého účtu 20122008/0000).

Sebastian Turko 7. B

Školní den ve verších

Ráno brzy vstaneme,
Do školy připravíme.

Dobré ráno, dobrý den,
Ve škole už zase jsem.
Vím, že všechno umět mám,
Nachytat se nenechám.

Úkoly si uděláš,
o přestávce svačit máš.

Poté si připravit znovu.
Cestou domů, platí vždy,
opakuj si básničky. 😊

Sofie Carla Vieweghová 7. B

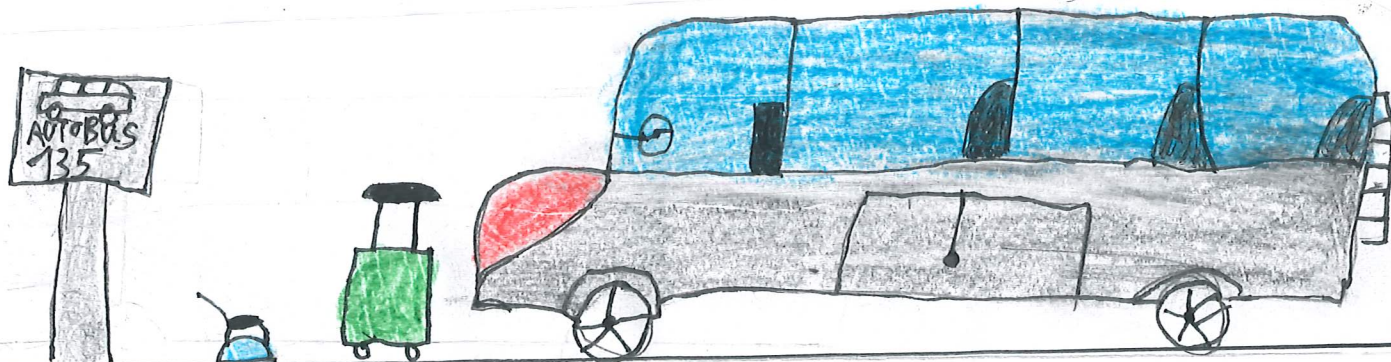
Od pondělí do pátku,
musím chodit do školy,
abych měl plno poznatků,
kterými splním úkoly,
žádná sranda není,
to učení každodenní,
však tělocvik nás baví,
a když něco zahrát si můžeme,
nic nás předtím nezastaví,
a trocha srandy neuškodí.

Lukáš Kainz 8. B

Škola v přírodě

Jednou jsme vyrazili na školu v přírodě. Sraz byl brzo ráno na zastávce. Když přijel autobus, tak jsme vyrazili. Zastavili jsme se tak dvakrát, takže cesta trvala dvě hodiny. Po příjezdu jsme se vybalili. První aktivita byla že různý lidi měli stánky s aktivitami. Nejpopulárnější bylo kasino. Další byla hra, ve které jsme měli síly od 1-10. Další den bylo plavání venku. Byly stanoviště a různé sportovní a logické věci. Poslední den byl odjezd a balení, školu v přírodě jsem si užil a teď vím, že jet na školu v přírodě je určitě v pohodě.

Richard Štráchal 6. B

Škola v přírodě

Jednoho dne jeli jsme na školu v přírodě. Potom jsme si vybalili věci. Každý den jsme měli nějaké akce. Byli jsme jednou v bazénu, dopoledne jsme se učili a odpoledne jsme hráli sporty. Nejlepší bylo kasino, Max utratil 10 000 žetonů.

Marek Frankiewicz 6. B

Škola

Zazvoní zvonec, školy je konec.
Běžím domů ze školy,
Taška se válí v pokoji.
Celý víkend uteče,
Aj aj musím zase do školy.
Běžím dolu do metra,
Osmá hodina už utekla.
Učitelka našťvaná
Zuří jako hurikán.
Omluva ji nezajímá.
Neplánovaný test ona nám dá.
Pětku každý čeká.
Samé zlomky, rovnice.
Kouří se mi z palice.
V tom zvonek zazvoní
Každý ven vyběhne.
Ohlédnu se za sebe,
Marek leze z okna ven.
Vendula běží ze schodů,
Mírek do ní strčí,
Hlava se jí točí.
Pondělí, středa, pátek
Už máme zase svátek.

Anděla Doušová 7. A

Školní příhoda

Byl normální školní den. Děti se učily, učitelé zkoušeli. Děti z 6.B měly přírodopis, tak jim učitelka chtěla, ukázat vycpaného tygra. Zavolala na dvě děti, ať jí ho přinesou z kabinetu přírodopisu. Děti vyšly ze třídy, ale najednou uslyšely z kabinetu řev, otevřely dveře do kabinetu a zjistili, že to nebyl řev ale smích. Zjistili, že ten vycpaný tygr není vycpaný, ale živý. Tam si s ním hrála jedna prvňačka. Dva žáci z 6. B vešli dovnitř a zavřeli dveře. Řekli, že ten tygr tady nesmí zůstat, že ho někdo najde a nechá utratit. To ale nechtěli. Vymysleli, že mu najdou nějaké kamarády v zoo. A tak tam zůstal, našel si kamarády a žil šťastně.

Ema Pašková 6. B

Školní besídka

Na začátku první třídy jsem se cítil nejistý. Vše pro mě bylo nové, neokoukané a jsem si jistý, že totéž platilo i pro ostatní děti. Byl jsem překvapen, když nám paní učitelka oznámila, že než budou vánoční prázdniny, budeme mít školní besídku.

Následující den ráno jsme společně zdobili vánoční stromeček. Někteří z nás si z domova přinesli vlastní ozdoby. Bylo legrační, jak se každý snažil svoji ozdobičku upřednostnit. Po pár minutách byl stromeček úplně přeplácáný ozdobami. Následovně si všechny děti daly pod stromeček svůj dárek pro kamaráda. Zrovna jsme pojídali dobrůtky, když tu náhle se ozvaly rány na dveře, chrastění řetězů a další strašidelné zvuky. Rozrazily se dveře a dovnitř vtrhli Mikuláš, čerti a anděl. Všichni jsme koukali s vykulenýma očima, co se bude dít.

Do čela třídy si stoupnul Mikuláš a vyzval nás, abychom mu zazpívali. Nejdříve se rozhostilo naprosté ticho, až po pobídce paní učitelky jsme začali zpívat Skákal pes přes oves. Za odměnu nám anděl dal každému jeden bonbon.

Ovšem kluci z vyšších tříd měli obličej celý pomazaný uhlím, protože nechtěli zpívat. Když se dnes na to dívám zpětně, tak to na mě udělalo opravdu velký dojem.

Tomáš Kropáček 7. A

Aprílová příhoda

Jeden den začal duben
A když začne
Každý ví
Je to den aprílový.
V naší škole též to známe
Vždy rádi apríl přivítáme
Učitelé, kdopak ví,
se možná tolik netěší.
Neboť se tu někdy stane
Že vyučujícího to dostane
A ne vždycky z toho jásá
Pro žáky je to však krása.
Pozor, zvoní, raz, dva, teď!
Do akce se dáme hned!
Pan učitel už je tu!
V ruce drží bílou křídu
Nepíše však na tabuli
Kde jste? - začne hledat třídu
Asi se spletl, kouká ven
Když mu dojde, který je den!
Tak kde jsou všichni uličníci?
Dva ve skřínce, pět pod lavicí!
Žáky prozrazuje smích.
Kam až pan učitel dojde?
Naštěstí se nezlobí
Tak nám to zas letos projde!

Dovber Šmuel Jerochim 6. A

Verš pro školu

Ráno do školy vstáváme,
učitelům vedle školy máváme.
Tašku ve třídě zahodíme,
učit se přece musíme.
Známky my dostáváme,
pochvalu od učitelů máme.
Na obědy spolu chodíme,
v řadě všechny stojíme.
Ve škole se testů bojíme,
doma se my ale učit musíme.
Poslouchat my přece umíme,
svačinu si celou sníme.

Viktorie Špontak 7. A ☺

Výlet

Jednoho normálního dne ve středu jsme po první hodině šli se školou na Pražský hrad. Šli jsme na Muzeum na metro A. Po cestě byla sranda, dokud nám nezačala prohlídka s průvodkyní. Většina z nás ji neposlouchala, protože všude bylo plno lidí a ji nebylo moc slyšet. Jelikož nás to moc nebavilo, chtěli jsme si povídat, ale jakmile jsme něco řekli, hned jsme byli potrestáni. Nejhorší to bylo v nějaké budově, třeba v kostele, protože tam bylo ještě větší horko. Když jsme vyšli, ven bylo to mnohem lepší a zase byla sranda, třeba to, že jeden můj kamarád si udělal fotku s každým, koho potkal. Pak nám paní řekla, že jestli nás to nebaví, tak ať jdeme padesát metrů dopředu, tak jsme šli (těch, které to zajímalo, tam moc nezbylo). Když jsme šli sami, bylo to mnohem lepší, začali jsme si všimnout velmi zajímavých věcí například zásuvek z 16. století. Když jsme se vrátili zpátky do školy, šli jsme na oběd. Oběd vypadal tak, že kuchařky potřebovaly vyprázdnit lednice, tak smíchaly všechno dohromady (jinak jsou samozřejmě obědy velmi dobré, toto se stává jednou za deset let ☺).

Mikuláš Mário Vácha 7. B

Školní verš

Do školy pospícháme,
učitelky vyslýcháme.
Ve škole se učíme,
všechno co musíme.

Někdo někomu vynadá,
alespoň to tedy tak vypadá.
My mu pomůžeme,
vším čím můžeme.

Někdo od radosti skáče z okna,
někdo zase pláče sám.
Žáci jsou různí,
ale všichni jsme příbuzní.

Každý se snaží jak může,
i když už nemůže.
Vždy se najde naděje,
alespoň se ve škole usměje. ☺

Karolina Mačuljanová 7. A

Můj den ve verších

Když se ráno probudím,
tak se vůbec nenudím.
Hned se rychle nasnídám,
a do školy pospíchám.
V osm první hodina,
zase je to čeština.
Všichni se však těšíme,
až mobily spatříme.
Na konci si uklidím,
hodně lidí uvidím.
Na obědě mluvíme,
a při tom vůbec nejíme.
Pak už běžím na tramvaj,
a zakřičím bye bye bye.

Jan Matušík 6. A

Moje školní příhoda

Tenhle rok se u nás pořádala pětiboj. Já se Silvou jsme dostaly tu nejtěžší práci ze všech. Hlídat dveře! Hlídal jsme dvoje dveře od dvou tříd, které představovaly šatny. Celý den jsem seděla v křesle a čekala, až někdo přijde nebo odejde, abych podle toho mohla odemknout nebo zamknout. Musím vám říct, že to byla ohromná fuška zvládnout ohlídat oboje dveře v době Silviiny nepřítomnosti. Ale naštěstí jsem to zvládla! V době, kdy v dohledu nebyl nikdo z účastníků soutěže, jsem si v poklidu četla a seděla v křesle. Nutno podotknout, že to křeslo bylo docela pohodlné. Pak se všichni sbalili a odešli. Já jsem šla na oběd a pak domů.

Adéla Příbrská 7. B

Příhoda ve škole

V noci jsem měl sen, že jsem šel do školy. První hodina proběhla bez problémů a my jsme konečně měli přestávku na svačinu. Maminka mi dala chleba s pomazánkou a můj nejlepší kamarád měl banán. Když jsme společně dojedli naše svačiny, kamarád odhodil svůj banán na chodbu. V polovině druhé hodiny jsem šel na záchod. Když jsem šel, tak jsem si nevšiml toho banánu, uklouzl jsem a spadl na zem. V tu chvíli jsem s křikem a zpoceným tělem probudil a uvědomil jsem si, že to byl jen divný sen. Poté jsem ještě na hodinu usnul, ale v sedm hodin jsem vstával do školy. Když jsem vyšel z domu do školy, přemýšlel jsem o tom, co se mi vlastně zdálo, ale řekl jsem si, že to není podstatné, takže jsem to částečně vypustil z hlavy. Když jsem přišel do školy, tak ve třídě čekal můj kamarád. Zeptal jsem se ho, jako každý den, co má k svačině, a on odpověděl, že má banán. V tu chvíli jsem ztuhnul a znovu jsem si vzpomněl na ten sen. Doufal jsem, že to je jen náhoda. Když skončila první vyučovací hodina, všechno mi připadalo stejné jako v tom snu. Poté jsme si s kamarádem vyndali svoje svačiny

a já jsem si všiml, že mám chleba s pomazánkou, a v tu chvíli jsem věděl, že to náhoda nebude. Řekl jsem si, že tomu zabráním tak, že nebudu tuto přestávku komunikovat s mým kamarádem. V polovině druhé hodiny se mi chtělo zase na záchod, ale v tu chvíli jsem vůbec nemyslel na ten sen, protože jsme psali písemku z matematiky. Zeptal jsem se učitelky jestli můžu na záchod, a ona řekla, že můžu. Vyšel jsem ze třídy a nenapadlo mě, že tam bude zase ten kamarádův odhozený banán, takže jsem uklouzl a spadl na zem. Probudil jsem se v nemocnici, a řekl jsem si: „Že já blbec jsem na ten banán zapomněl.“

Jan Žáček 9. B

Školní den

Z domova do školy spěchám,
nakonec na zvonění čekám.
Když pak zvoní konečně,
lituji hned horečně.
V začátku hodiny bouchnou dveře,
paní učitelka do třídy vleze.
Všichni ztichnou najednou,
ale rychle mluvit zas začnou.
Hluk je potom takový,
že je každý ledový.
Paní učitelka hrozí testem,
všichni ztichnou jedním gestem.
Testík našťestí nepíšem,
jsme pak vděční všichni všem.
V osm čtyřicet pět ve škole zvoní,
svačiny hned všude voní.
Zase zvoní na hodinu,
hned v obličeji jhnu.
Nechci teď neúspěch všední,
píšem totiž test pololetní.
Všechno jsem však věděla,
nakonec jsem se i nudila.
Z testu mám známku pěknou,
už konečně zvoní na přestávku velkou.
Ještě následují hodiny čtyři,
než všichni domů zamíří.
Takový je můj všední den,
aspoň chodím pořád ven.

Michaela Kronová 7. B

Byl slunečný den. Paní učitelka vymyslela, že hodinu výtvarné výchovy strávíme v Rajské zahradě. Zadáni bylo nakreslit květinu. Já jsem si vybral tulipán, kvůli jeho krásné vůni a oku lahodící barvě. Malování mi šlo dobře od ruky.

Když jsem kresbu dokončil, povídal jsem si s kamarády. Potom jsme váleli sudy ze stráně, ale tráva byla vlhká a naše oblečení bylo za chvíli mokré. To nám ale nevadilo, protože jsme se zahřáli při hře na babu. To už hodina končila a celá třída se vydala zpět do školní budovy.

Obrázek jsem doma věnoval tatínkovi.

Marek Crhák 7. B

Šprt

Krásný je školní den,
když mě u tabule zkouší,
krásný je školní den,
když jedničkou vše končí.
Školní den, to je žáků splněný sen.
Ve škole jsem jak v ráji,
všichni mě rádi mají,
ve škole jsem jak v ráji,
to všichni dobře znají.

Hubert Kleník 7. B

O škole Na Smetance

Naše škola veliká,
potěší i prvňáka.
Učitelé hodní jsou,
s učením nám pomůžou.

Čeština a matika,
dělaj kouzla veliká.
Od první do deváté třídy,
vypotřebovali jsme hodně křídý.

Po devítce na střední,
pokračovat ve vzdělání.
Zakončit jí maturitou,
pokračovat na vysokou.

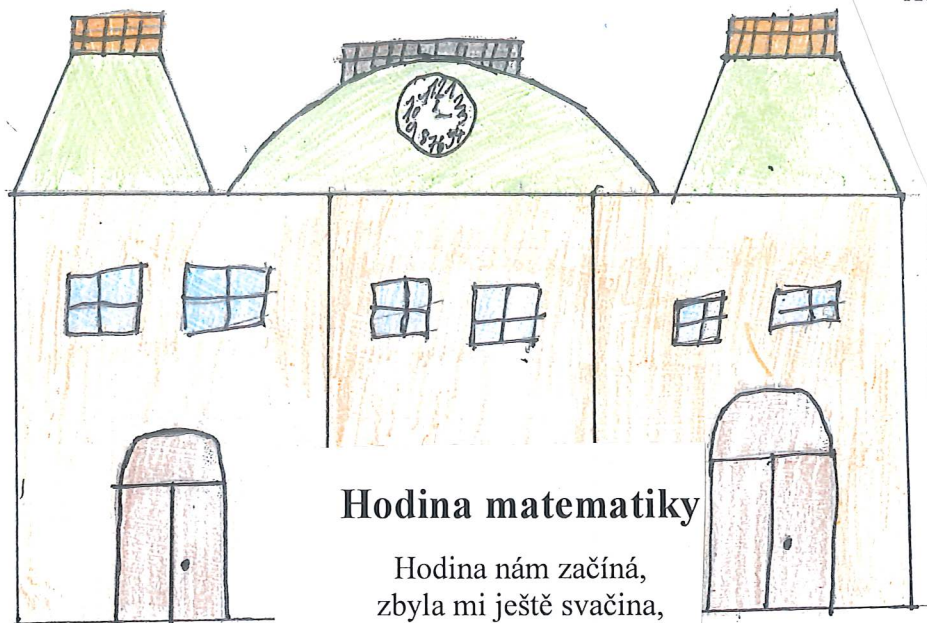
Škola dělá zázraky,
děláme v ní pokroky.
Po Smetance se nám stýskat bude,
nikdy na ni nezapomeneme.

Karolína Morávková 9. B

Když zazvoní budíček, dám si dobrý rohlíček.
 Pak utíkám do školy, nesu s sebou úkoly.
 Když zazvoní na přestávku, dám si malou přesnídávku.
 Domů chodím s muzikou, krátím si cestu loukou.
 Škola ta je prima, ať je léto nebo zima.

Adam Beneš 6. B

Hodina matematiky

Hodina nám začíná,
 zbyla mi ještě svačina,
 matiku mám ve skřínce,
 běžím rychle po sínce.

Učitelka přichází,
 Já učebnici nacházím,
 Už si sedám do lavice,
 Z toho se stává tradice.

„Vyndejte si sešity“
 Zkontrolujeme si úkol složitý,
 učitelka píše řešení,
 neslyším žádné vysvětlení.

Konečně slyším zvonek,
 A hodiny je konec.

Klára Holeinová 6. A

S tím co mám v hlavě,
 zvládnou test hravě.
 Teď zúročí se moje píle,
 dosáhnu vytouženého cíle.

Každý den rychle uteče ,
 jako když kaše z hrnku přeteče.
 Pak prázdniny utečou jak voda,
 a ředitelka zavolá: Škola volá.

Kateřina Švehlová 8. A

Jednou Marek dostal čtyřku,
 vypočítal na prstíčku,
 že jablíček není pět,
 litoval toho devět let,
 ale jak ten čas poletěl,
 mozek k němu nedoletěl,
 učil se dál a dál však marně,
 na vysokou se nedostane,
 Marek se však nevzdává,
 nová moudra dostává,
 Marek nyní sází karty,
 pomáhají, když si neví rady,
 do zkoušek má spoustu let,
 uč se radši hned.

Jakub Koščo 8. A

Do knihy čuším
 Asi se učím
 Co se to děje
 Tělo se chvěje
 Učím se moc
 Celičkou noc
 Pak i den celý
 To je fakt skvělý
 Už z toho šílím
 Lehounce kvílím
 Jdou na mě stresy
 Hrůzy i běsy
 Moc mě to tíží
 jak se zkouška blíží.

Adéla Vítová 8. A

Škola Na Smetance

Byla jednou jedna škola
 Která byla veliká

Měli jsme učitele
 Kterí chtěli být naši přátelé

Těšíme se na prázdniny
 Které už jsou skoro za dveřmi

Napsala jsem básničku ať potěší alespoň chvíličku

Lucie Chárová 6. B

O naší škole

Na Smetance to je škola,
Nenáviděná je jen cola.
Všechny žáky k sobě volá,
Ve své části města malá.

Škola, škola, školička,
Krásná jako matička.
Budou tě mít všichni rádi,
Jako to tvoji kamarádi.

Škola je to celkem známá,
Pošle tě tam i tvoje máma.
Budeš tam velmi rád,
Z učitele se stane tvůj kamarád.

Marek Tichý 9. A

Drahá Smetanka

Ach, milá Smetanko, kolik kroků jsme po tobě udělali,
kolik lidí si pamatuješ, kolik prvňáčků si pamatuješ?
Pamatuješ si dvě světové války.
A pamatuješ si, jak jsi k sobě vzala učitele ze školy ve Slezské?

A i když nebudeš moje příbuzná,
budu na tebe vzpomínat dobrým slovem!

Bohužel všechno má konec a začátek.,
A teď mám jeden konec, celou devátou třídu!
Ale tvůj konec to ještě není.

Artem Datsun 9. B

Je tohle sen?

Bylo nádherné slunečné ráno a já jsem otevřel oči, do mého pokoje svítily oranžové sluneční paprsky. Ležel jsem a užíval jsem si klid a ticho, vzpomínal, jsem, jak jsem včera v sobotu všude možné jezdil na kole po vesnici, půl hodiny od Prahy v Malém Chlumci. Jeli jsme do kopce a z kopce, jeli jsme závody, všem alespoň jednou spadl řetěz, jsem píchl kolo, no zkrátka, je to hezká vzpomínka. Hm, skvělá sobota. Počkat, počkat, počkat, včera jsem byl na té nudné rodinné oslavě. Vstanu rychle z postele, kouknu se vystresovaný na mobil, proboha, vždyť ono je pondělí a je 7:49?! Okamžitě běžím do skříňe, беру oblečení, běžím do kuchyně, vezmu si křupky, čaj, klíče, roušku a běžím do školy. Po pár minutách jsem se objevil před budovou školy, sáhnu pro batoh, v tu chvíli jsem si uvědomil, že batoh nemám, ale hlavně, že jsem celou cestu do školy nepotkal ani jednu živou bytost. Probudil jsem se.

Alessandro Flavio Rosso 6. A

Sbohem

Devět let je pro nás spoustu času,
který si šetříme jak husa klasu.
Pracovní dny trávíme v lavici,
víkendy zas v hranici.
Domácí úkoly moc neplníme,
o hodině se však pilně učíme.
Jazyky mám několikrát týdně,
plynule cizím nemluvíme.
Přírodopis je přima,
učit se o šutrech bývá hlína.
Dějepis je best,
data se učit je lest.
Zeměpis nám dělá trable,
pan učitel nám vždy nabídne záchranné rámě.
Matematika je jiná liga,
učit se jí bývá dřina.
Na Základní škole končíme,
v září už na střední frčíme.
Mějte se tu fajn,
dejte si smetanu a dobrý čaj.

Silvie Štáchalová 9. A

Konec školního roku nastává
do začátku prázdnin den po dni ubývá
Loučíme se se školou
necht' at' všichni odejdou
konečně ze školy odcházíme
nikdy na ni nezapomeneme
Nakonec škola rychle uplynula
a ráda si po nás odpočinula.

Filip Provazník 8. A

Den co den chodí pozdě,
je hodná? Moc ne.
Druhá je emo,
nemá ráda teplo.
Třetí teplo vyzařuje,
to známo už je.
Čtvrtá je divná ale jen malinko,
víme však, že miluje Holland'átko.
Pátá velmi shy je,
na moji mámu ale jiná je.

Eliška Petrová 9. B

Jak končíme Na Smetance

Za těch dlouhých devět let, co se z nás stával lidský květ,
snažili jsme se vzkvést a radost přinášet
mnoho se toho pokazilo,
tuh z tužek rozdrtilo, ale přesto nás to nezkazilo.
Jak končí naše devítka a ze zdi padá omítka,
dál bude znít naše povídka a hlasy v hlavě hrát.
Slzy tekoucí po tváři, kdekdo se na to netváří,
až všichni půjdou k oltáři, za zelený háj.
Snad sejdeme se za pár let,
až z nás bude strom a ne květ.
Nebudeme se utápět v slzách a
nepřestaneme smát.

Tereza Kolihová 9. A

Má upřímná slova...

Moje milá Smetanko,
musím ti něco říct...

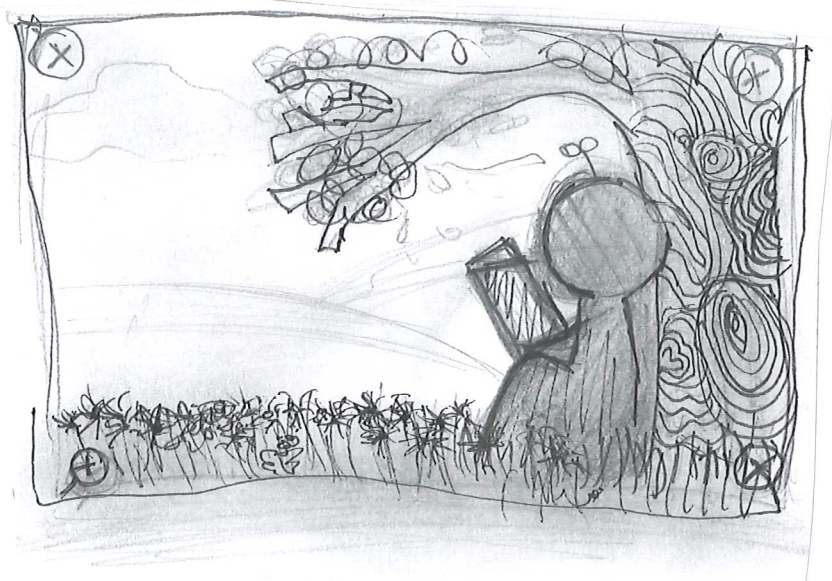
I když bych byla líná,
nepřestala bych číst.

I když bych byla hloupá,
nemohla bych to vzdát.

I když bych dostala špatnou známku,
chtěla bych si to zopakovat.

Toto jsou má upřímná slova,
má Smetanko mám tě rád...

Ngo Thi Chuc An 6. B

Je takhle jedna škola,
která je kousek od muzea,
je tam plno dětí,
které radostí překypují,
rádi se učí,
rádi se navzájem diktáty mučí,
kdyby aspoň úkoly dělaly,
a měly od paní učitelky hezké známky,
je tu také náš oblíbený učitel pan Freudl,
jeho předměty milujem,
ale smůla pro nás
my už tu dlouho nebudem.
Tohle je moje básnička o Smetance,
já tu budu už jenom krátce.

Dominik Hoch 9. A

Škola končí

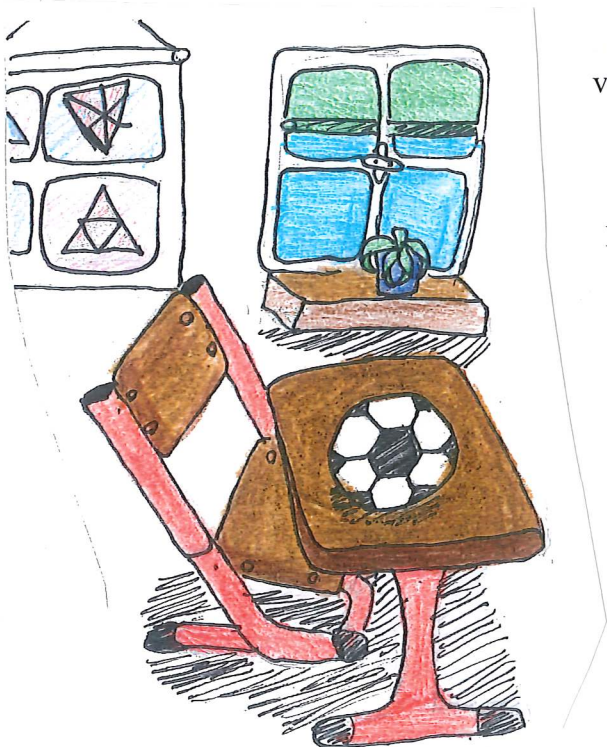
Škole je nuda ale správná věc
Přežila jsem tu devět let.
Ted už jen čekám na poslední zvonění
Abych se mohla vypravit na střední.
Škola končí sláva hurá
Střední mě v září volá.
Stačí malá chvílička
Ukápla mi slzička.
Moje milá Smetanko, budeš mi chybět
Doufám, že se setkáme v hospodě na pivě.

Laura Šlehoferová 9. A

Škola ve verších

Chodím do školy od šesti let,
vždycky byla krásná na pohled.
Z učení mě trefí šlak,
z psaní mám ruce jako rak.
Ve třídě kamarády mám,
průšvih za průšvihem střídám.
Míčkem po třídě si házíme,
Nikoho neraníme.
A zas za pár let,
Odejdu ze školy hned.

Vilém Brabec 8. B

Škola ve verších

Máma mě vždy ráno probudí,
protože mě budík nevzbudí.
Říká mi: „Nikolino musíš do školy“,
po pokoji jsou rozházené bačkory.

Pak se přichystám do školy
a uklidím si bačkory.
Když do školy vyrážím,
na ptačí zpěv narážím.

Hodina začíná v osm hodin,
pro jedničku z testu se modlím.
První hodina je Matika
a poslední je Čeština.

Potom jdeme na oběd,
řada je dlouhá, jak kdyby všichni měli hladovět.
Potom už jdu domů
a mám hromadu úkolů.

Nikolina Berisha 6. A

Školní příhoda

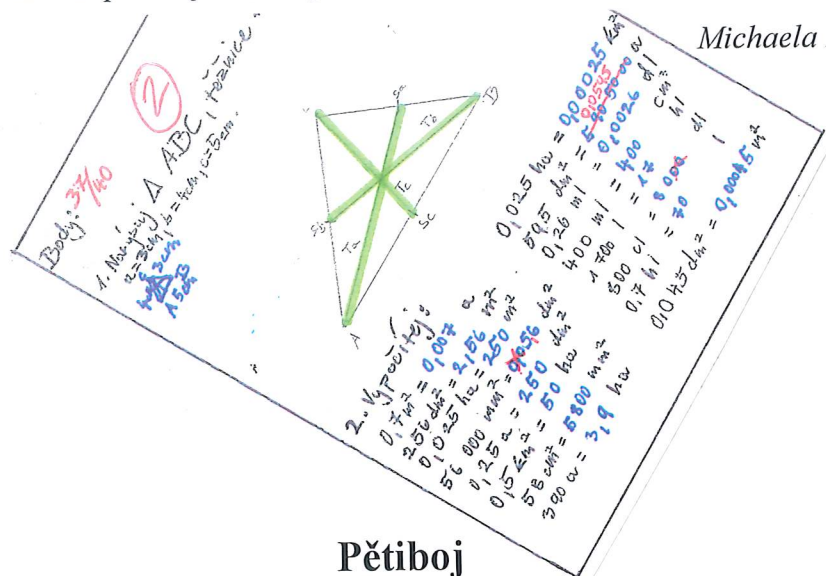
Jednou napadl žáka jménem Archibald o velké přestávce velmi dobrý a zajímavý nápad. Ten nápad spočíval v tom, že se zeptá Štefana, jestli prokopne zeď za 20 Kč. Štefan souhlasil a pak se zamyslel ne vlastně nezamyslel, rozběhl se a prokopl zeď. Štefan nakonec 20 Kč nedostal a musel opravit zeď.

Adam Mengler 7. B

Školní příběh

Ahoj, nejsem na škole dost dlouho, abych měla nějakou použitelnou historku. Ale znám někoho, kdo by mohl vyprávět historky z třinácti desetiletí.

Na půdě naší školy žije strašidlo, které doučuje propadlíky. Ti teď litují, že se předtím neučili, protože tahle příšerka jim nikdy žádný úkol ani test neodpustí. Má snad oči i vzadu, protože když se někdo snaží použít tahák, nebo snad opisovat, hned o tom ví. A jelikož propadlíky příšerka pustí ze školy až tehdy, kdy umí všechno perfektně, jsou a budou tam někteří hodně dlouho. No, tak všem doporučuji se učit pořádně, aby je nepotkalo to samé.

Pětiboj

Je ráno. V 7:30 jsme měli sraz. Přicházeli sportovci a pomocníci. Někteří pomocníci je vodili do tělocvičny a někdo do šaten. Pomalu jsme se shromažďovali v tělocvičně. Potom přijel pán z Olympijského výboru a připravil mikrofon, stojany atd.

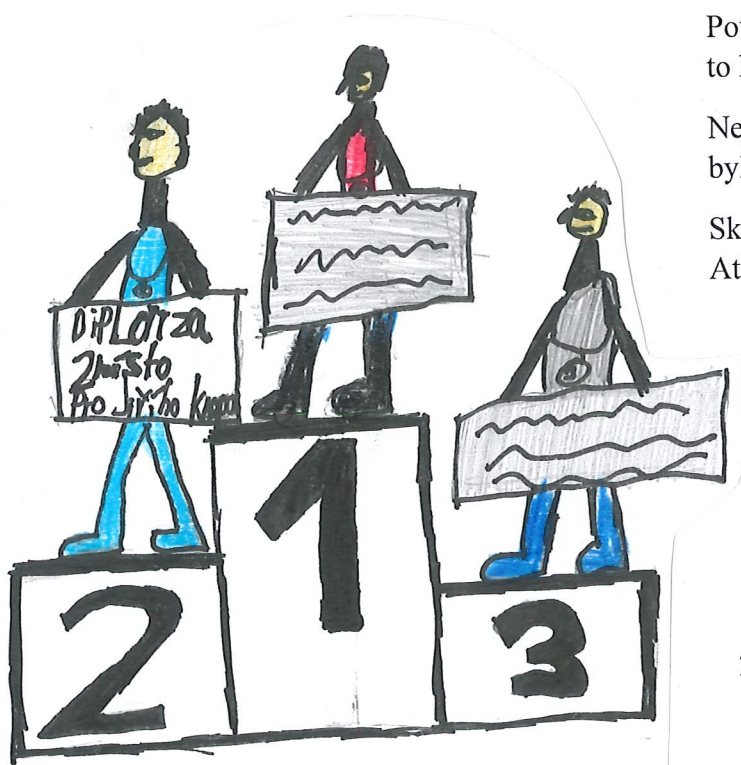
Přišla paní ředitelka, aby nás pozdravila. Potom nás rozřadili do týmů. Chvilí jsme čekali a pak jsme šli makat. Moc se mi ze začátku vedlo, ale při driblingu jsem uklouzl a spadl na zem. Se slzami v očích jsem to doběhl.

Potom jsem si lehl na duchny a odpočíval, protože to hodně bolelo. Nakonec přišlo vyhlašování.

Nejdřív byly jiné kategorie, ale asi za deset minut byla naše kategorie.

Skončil jsem druhý a 10. 5. je krajské kolo na Atletickém stadionu Slavie.

Jiří Knap 6. B

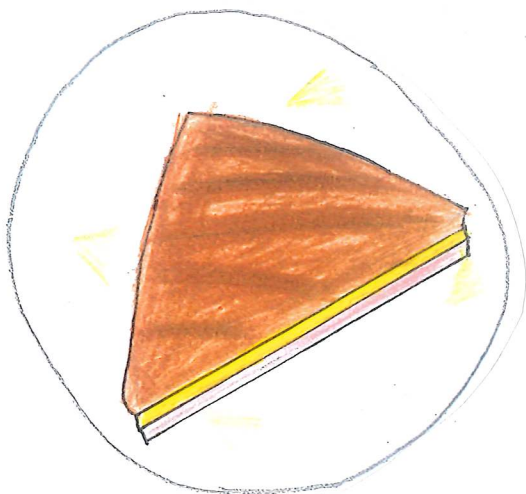

Školní zážitek

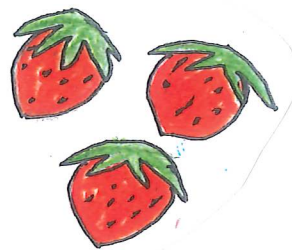
Jsem obvykle zdravý a nebývám nemocný. Ve čtvrtek 22. dubna se mi stala následující příhoda, která by pro jiného možná byla bezvýznamná, ale mě dost rozhodila. Ráno jsem si normálně vyčistil zuby, nasnídal jsem se a nachystal jsem se do školy. Cesta byla normální jako vždycky. Když jsem si sedl do lavice, začala mě trochu bolet hlava. Při první vyučovací hodině jsem se začal cítit trochu divně. Při druhé hodině mě začalo dokonce i bolet břicho a měl jsem pocit, že budu zvracet. O velké přestávce jsem zavolał mámě a řekl jsem jí, že mi je špatně od žaludku. Dokonce si mě všimla i paní asistentka, která si taky vzala mámu k telefonu. Tak jsem se začal balit a šel jsem se posadit do křesla u ředitelny a čekal jsem na mámu. Potom mě máma prozvonila a řekla mi, ať jdu dolů do vestibulu. Rozloučil jsem se s paní asistentkou a šli jsme s mámou domů. Lehl jsem si do postele a četl jsem si knihu a hodně jsem spal. Pár dní jsem byl slabý jako moucha. Do školy jsem šel až v pondělí 26. dubna. Už mi bylo konečně dobře.

Matěj Rosák 6. B

Těšení se na svačinu

Žíněnka, hrazda, lavička
Z tělocviku jednička.
Pravítko, úhel, těžiště,
To je moje bojiště.
Čas, siloměr, hustota,
Narůstá mi tlak i teplota!
Mapy, globus, nížina,
Kdy už bude svačina?
Přestávka už je tady,
Nikdo nebude trpět hladu ☺

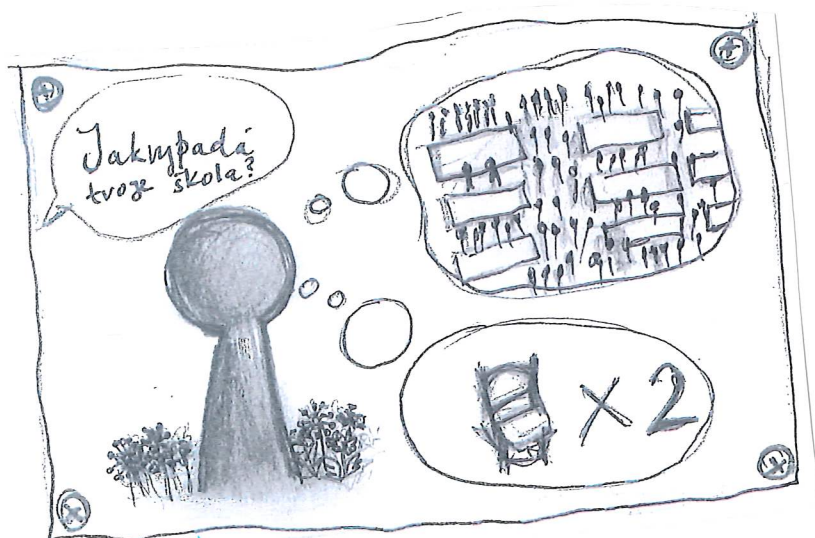

Lucie Žižková, 6. B

Škola ve verších

Smetanka je dobrá škola,
je ve Vinohradech,
sotva co jsem sem přišel,
tak mi vzala dech.
Je tu hodně učeben,
občas chodíme i ven.
Máme čisté lavice,
židlí je tu dvakrát více.
Žáků je tu dost,
nedávno počet rapidně vzrost.
Smetanka je velmi dobrá
a žákovská, ta je modrá.

Daniel Brabec 6. B

Ráno v 6:50 vstanu
a vzbudím přitom i bráchu.
Snídani si připravím,
potom se do školy přepravím.
Při cestě do školy dupu,
ale poslouchám přitom skvělou hudbu.
Když přijdu do školy,
všechny pozdravím,
potom si na lavici připravím.
První hodinu máme češtinu,
po ní si dám svačinu.
Přijde za mnou Pavel Biki,
že chce založit továrnu na obleky,
já mu říkám,
oblíkní se jako normální člověk,
on mi řek,
kup si taky oblek.

Kristián Bureš 9. A

Moje milá Smetanko,
opustím tě zakrátko
strávil jsem tu 9 let
znám tě celou nazpaměť

Učitelé, spolužáci
odváděli dobrou práci
za testy a básničky
dostávali jedničky

Byli jsme tu prima parta,
někdy trochu zlobili
výlety a školní akce
jsme si ale užili

V září budem všichni
v nové škole začínat
na Smetanku budem ale
vždycky rádi vzpomínat.

Jakub Dlouhý 9. A

98. číslo Smetánka, školního literárního časopisu dětí ze ZŠ Na Smetance v Praze 2,
vychází v červnu 2022

Téma: Školní příhoda

Ilustrace: žáci 6. B

Elektronické zpracování: Mgr. Petra Nováková

Vydávání řídí: Mgr. Zuzana Ryšánková